

Publicerad 2023-09-22 04:36 av Peter Stjerngrim

Akut behov av sorgbearbetning för att inte gå sönder av ilska inom hela mig ... Det hjälper! Även om det inte tar bort det som upprör just nu mig ... Tidigare publicerad här i juli 2013

Att minnet är kort ...

... är ej
någonting som egentligen
alls förvånar mig ...

Du mötte mig idag
och frågade
hur det går?
Det har ju gått
en hel del år ...

- Mitt svar till dig
blev längre än du räknat med
men då min aktuella status
ej konkurrerade
med den som råder för dig
så kunde du visa visst intresse
om än det avtog rätt snart ...

Det är lite lustigt det där
med våra minnen
Vi minns det mesta
rätt så klart
vad avser vad de flesta
är skyldiga oss ...

... Men att vi själva
har skulder
och icke uppfyllda åtaganden
till andra
vi helst bland gamla minnen
gömmar undan och blandar
till en ogenomtränglig glömskans kloss ...

Ser på dig
att ju längre vi samtalar
ju mer och fler minnen
väcks till liv inom dig ...

... Och så lika plötsligt
och oväntat som vi mötts
och inlett vårt samtal
lika oväntat tittar du på klockan
och påminner dig själv om
att tiden är så himla kort ...

... och att du glömt bort
att du måste kila vidare
då du har ett möte
som du redan är försenad till ...

Säger adjö
och på återseende
och tänker först inte vidare
på det lite underliga
i ditt så hastigt påkomna
förändrade beteende ...

Sen när jag tittar lite
bort efter dig
när du går
i en helt annan riktning än mig
ser jag hur du tittar tillbaka
men sedan ökar takten på dina steg
som om du ville komma så långt bort
du bara kunde från mig ...

- Då slår det lika plötsligt
som oväntat mig
att vi känner varandra
mer än blott som yrkeskollegor
från en nu länge sedan svunnen tid ...

Ty du är ju en av de stridande ...

Du är ju min Nemesis
allra bästa väninna
som detta faktum förutom
ej att förglömma dessutom

är en av alla dem i kön
där de som är mig skyldiga en hel del
borde stå i långa rader i dubbla led ...

... men som likt alla de andra
tagit chansen att från att först
ha ökat distansen
med åren till slut valt att helt försvinna
utifrån de garantier du fått
för straffrihet och amnesti
av min Nemesis
som jämväl är din väninna ...

... Bland annat
som tack för
att du är en av dem
som gick i ed
om att min Nemesis
varit helt ofelbar
såväl under vår relation
som under tiden därefter
intill dagens aktuella situation ...

Om det inte varit för
mitt vänstra ben
skulle jag nog ha haft svårt
att låta bli att åtminstone
efter dig ha kastat
en och annan gatsten
av rejälare format ...

... eftersom
energinivåerna i mina lager
ej är tillräckliga
för att utsätta dig för
en fullt utvecklad vredesexplosion ...

Men å andra sidan
så är jag ju inte det slags person
som hämnas och ger igen
Visar sällan ens ett uns

av när jag blir irriterad eller arg ...

... vilket jag med åren
kommit att förstå
är grunden till
att du valde
att min Nemesis
ärenden gå ...

Eftersom hon inte
fungerar riktigt så ...

Men även jag förändras
och har så fort jämt gjort
under tiden som nu gått
i såväl smått som stort ...

Räknar inte med
att få någon ursäkt från dig
eller någon annan
än mindre att få tillbaka
någonting överhuvud taget
av allt det du och övriga
är skyldiga mig ...

Men när jag nu närmar mig
den där av mig så hett efterlängtade dagen
då jag äntligen kommer att få tillbaka mitt liv igen ...

... Då vet jag
att du är en av dem
som jag inte kommer
att välkomna tillbaka
in i mitt liv igen ...

... Någonsin ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten